

# РЕШЕНИЕ

№ 12396

гр. София, 19.07.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,**  
в публично заседание на 18.06.2024 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Ирина Кюртева**

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **11200** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203, ал.3 от Административно процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл.1 от ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба от „ГАЛЕРИЯ 2020“ ООД,[ЕИК], представлявано от управителя Г. Т., чрез адв.К. Я. срещу СДВР – МВР с цена на иска 56 426,66 лв. Претендират се пропуснати ползи в размер на 52 000 лева-неполучената сума па договор за покупко продажба от 10.08.2021г. и имуществени вреди в размер на 2 000,00лв., представляващи платен адвокатски хонорар по договор за защита и правно съдействие от 19.08.2021г. за процесуално представителство пред държавните органи във връзка с иззетия автомобил, както и мораторна лихва в размер на 2 426,66лв., считано от 28.06.2022г. до подаване на исковата молба. Твърдението е, че началникът не е изпълнил вменените му задължения с разпоредбата на чл.84, ал.9 ЗМВР и незаконосъобразно е върнал процесното МПС на италианските власти, поради което за ищеца са настъпили имуществени вреди вследствие нереализирана печалба. Ищецът заявява оспорване на незаконосъобразни действия и бездействия на ответната администрация, изразяващи се във връщането на процесния автомобил на италианските власти и невръщане на автомобила на лицето, което го е предало, от които са причинени претендираните вреди. Моли да бъдат уважени исковите претенции с присъждане на претендираното обезщетение, както и да му бъдат присъдени сторените разноски.

Ищецът основава искането си и на Заповед №227з-211/09.04.2022г., издадена от началник 03 РУ – СДВР, която оспорва като твърди, че въз основа на същата са извършени незаконосъобразните действия/бездействия, както и че именно поради тази заповед не е получил исковата сума, равностойна на договорената продажна цена на автомобила и е направил разходи в административното производство. Оспорването е отделено в самостоятелно съдебно производство, приключило с определение № 9031/19.10.2023г. по адм.дело № 8918/2023г. на АССГ, с което е прекратено производството по оспорване от ищеца на Заповед № 227з-211/09.04.2022г., издадена на осн. чл.84 ЗМВР, поради липсата на правен интерес, оставено в сила с определение № 2165/23.02.2024г., постановено по адм. дело № 933/2024г. на ВАС.

В съдебно заседание, ищецът, редовно призован, се представлява от адв. Ж., който моли за уважаване на исковата претенция. Представя писмени бележки. Претендира присъждане на разноски по делото.

Ответникът, Столична дирекция на вътрешните работи, се представлява от юрк. В.-Г., която оспорва предявените искове по основание и размер в писмен отговор на искова молба, в съдебно заседание и в подробни писмени бележки по делото, като счита същите за неоснователни, недоказани и завишени. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К., изразява становище за неоснователност и недоказаност на исковите претенции и предлага да бъдат отхвърлени.

От събраните в хода на делото доказателства, от фактическа страна се установява следната фактическа обстановка.

По делото не се спори, че на 07.07.2021г. на „Галерия 2020” ООД, чрез Я. Г., в качеството си на управител, след проведени преговори с италиански продавач, закупува лек автомобил марка М., модел ГЛЦ220 Д4 М. с рама по документи WDC2533051F279647. Две седмици след това автомобила е доставен в България с автовоз на друга фирма. Обстоятелствата по придобиването и разпореждането с автомобила са установени по приложената прокурорска преписка №382660/21г. по описа на СРП.

На 10.08.2021г. с договор за покупко-продажба дружеството продава автомобила на „БМ ЛИЗИНГ” ЕАД за сумата 26587.17 евро, за което е издадена фактура № 72/05.08.2021г. за сумата 52 000лв. и сключен писмен договор. С договора, страните са се споразумели, че купувачът-лизингополучател има право да извърши оглед и проверка на МПС-то, плащането да бъде извършено в 3-дневен срок от изпълнение на кумулативно предвидени предпоставки, едната от които е регистрация в КАТ, оглед и маркировка. Е. Ц. И., упълномощен представител на дружество „БМ ЛИЗИНГ“ ООД, на 12.08.2021г. се явила в сградата на КАТ-МВР като е представила процесното МПС, ведно с предоставените ѝ документи, за регистрация. При преглед на автомобила, органите на КАТ установили, че е извършена интервенция върху автомобила в областта на рамата. И. предала автомобила, ведно с наличната документация и един брой ключ на служител при сектор 07 ОПКП-СДВР, удостоверено с протокол за доброволно предаване. Образувана е преписка рег.№

4332р-41700/21 по описа на 03 РУ СДВР. Извършена е експертна справка по метода на „ЕЦВАНЕ“, следствие на която е установено, че има промяна в номера на рамата.

Снето е сведение от Я. Б. Г., управител на „Галерия 2020“ ООД, в което същата категорично заявява, че докато автомобила е бил в нейно владение, не са правени никакви ремонти и интервенции в областта на рамата.

На 01.09.2021г. информацията от лек автомобил марка „М.“ модел „ГЛЦ 220Д М.“, с номер на рама WDC2533051F279647, черен на цвят, е прочетена в оторизиран генерален представител на марката „М.“ в България, фирма „Силвър Стар Ритейл“ ЕАД, където е установен истинския номер на рамата- WDC2533091F479828.

Материалите по преписката са изпратени на Софийска районна прокуратура, където е образувана пр.пр. 38260/21г. С постановление от 25.11.2021г. прокурор при СРП отказва да върне автомобила, веществено доказателство, като няма данни по делото същото да е било обжалвано. В хода на извършената проверка, разследващите са установили, че идентификационният номер на рамата на лек автомобил марка М., модел ГЛЦ220 Д4 М. с рама по документи WDC2533051F279647, е бил заличен, което е престъпление по смисъла на чл.354а НК, но преди преминаването на територията на РБългария, поради което с Постановление от 04.02.2022г. на СРП е постановен отказ да се образува наказателно досъдебно производство. Посочено е, че е приложено сведение от представител на „БМ Лизинг“ ЕАД, в което е заявено, че няма претенции върху собствеността на автомобила, т.к. не е бил придобит от дружеството, следствие на задържането му от органите на КАТ при опита да бъде регистриран.

Преписката е изпратена на началника на 03 РУ СДВР за изпълнение на разпоредбите на чл.84, ал.8 от ЗМВР. С оглед събраната информация, отправено е запитване в Дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ -Бюро „СИРЕНЕ“ по линия на официалните служебни канали дали е постъпила молба за правна помощ или друг акт на компетентен орган от държавата, въвела сигнала за издирване. На 24.02.2022г. от Дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ -Бюро „СИРЕНЕ“ е получен отговор, че сигналът за издирване на автомобила е валиден, като лицето, подало сигнала за международно издирване при италианските власти има претенции към въпросното МПС.

Със Заповед № 227з-211/09(04).04.2022г. началника на 03 РУ-СДВР, относно организацията и контрола за връщане на процесния автомобил, е заповядал в 5-дневен срок след изготвяне на докл. записка рег.№ 227р-8710/04.04.2022г. по описа на 03 РУ СДВР, МПС да се върне на лицето К. И. К., управител на упълномощената от италианския собственик на автомобила фирма „ПЛАМ“ ЕООД. На 05.04.2022г. вещта, иззета по чл.84, ал.1 от ЗМВР, ведно с един брой контактен ключ, е предадена на К..

Заповед № 227з-211/09(04).04.2022г. на началника на 03 РУ-СДВР е обжалвана от ищеца пред АССГ, като с определение № 9031/17.10.2023г. постановено по адм.дело № 8918/2023г. по описа на съда, производството по делото е прекратено поради липса на правен интерес.

Със Заявление рег. № 22700-9012/28.06.2022г., от управителя на „Галерия 2020“ ООД, подадено до Началника на 03 РУ СДВР, е поискано връщане на лекия автомобил, предаден доброволно на 12.08.2021г. С писмо рег.№ 227000-9012/22г. от 03.08.2022г.,

Началника на 03 РУ СДВР, в отговор на заявлението е уведомил адв. Я., пълномощник на дружеството, че лек автомобил марка „М.“ модел „ГЛЦ220 Д 4 М.“ е предаден с протокол за доброволно предаване по чл.84 от ЗМВР, на компетентните италиански власти, обявили го за издирване. По делото няма данни да е проверявана законосъобразността на отказа и не се твърди от ищеца оспорването му.

При така установените факти, съдът прави следните правни изводи:

Относно допустимостта на иска:

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. Регламентираната отговорност е специален вид отговорност за непозволено увреждане на граждани и юридически лица от дейността на администрацията. В случая исковете се разглеждат по реда на АПК, като се касае за специална подсъдност, уредена в разпоредбата на чл. 1, ал. 2 от ЗОДОВ, произтичаща от общата подведомственост на административните съдилища по чл. 128, ал. 1, т. 5 от АПК.

В разпоредбата на чл.204 от АПК са въведени специални предпоставки за допустимост на предявените искове по Глава XI от АПК, наред с общите предпоставки за допустимост на исковете, предвидени в ГПК. Съгласно изричното правило на чл. 204, ал. 3 и 4 от АПК незаконосъобразността на действието или бездействието се установяват пред съда, пред който е предявен искът за обезщетение. В случая, тъй като ищецът твърди, че претендираните вреди са настъпили, освен от незаконосъобразен административен акт и в резултат на незаконосъобразни действия или бездействия на длъжностни лица на СДВР – отдел “Пътна полиция”, при или по повод изпълнение на административна дейност, предварителното установяване на нищожността или незаконосъобразността, не е процесуална предпоставка нито за завеждане на делото, нито за ангажиране на отговорността. Необходимо е обаче, в исковото производство сезираният съд да установи незаконосъобразността на действието или бездействието.

Искът е насочен срещу надлежен ответник – СДВР, съгласно чл.205 АПК, който предвижда, че искът за обезщетение се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. СДВР, съгласно чл.37, ал.2 ЗМВР е юридическо лице и в това си качество се явява процесуален субституент на държавата в производството по ЗОДОВ.

Поради изложеното, съдът намира, че исквата молба е процесуално допустима, като предявена от активно легитимирано лице, притежаващо правен интерес, с оглед фактическите твърдения в нея, че като юридическо лице е претърпяло имуществени вреди от незаконосъобразни действия и бездействия на административен орган по смисъла на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Наличието на елементите от фактическия състав за ангажиране отговорност по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, имат отношение към основателността на иска, а не към неговата допустимост.

Във фактическия ѝ състав се включват следните елементи: 1. незаконосъобразен акт (отменен по съответния ред), действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, при или по повод изпълнение на административна дейност; 2. вреда от такъв административен акт, действие или бездействие; 3. причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействия и настъпилите вредоносен резултат. При липса на който и да е от елементите на посочения фактически състав, не може да се реализира отговорността на държавата и общините по посочения ред.

На първо място, безспорно е, че липсва незаконосъобразен административен акт, отменен по съответния ред. Съдът поддържа становището си в определението от 03.05.2023г. и това на ВАС в определение №2165/23.02.2024г., адм.дело № 933/2024г., че жалбоподателят се е възползвал и е поискал да му бъде върнат автомобила по реда на чл. 84, ал. 8 от ЗМВР, подавайки заявление вх.№ 227000-9012/ 28.06.2022 г. до началника на 03- РУ-СДВР. По това заявление е налице постановен отговор с писмо от 3.08.2022 г., съдържащ отказ за връщане на МПС по чл. 84, ал. 8 от ЗМВР, но няма данни и не се доказва този отказ да е оспорен от ищеца. Също така, производството по оспорване на Заповед № 227з-211/09(04).04.2022г.на началника на 03 РУ-СДВР, относно организацията и контрола за връщане на процесния автомобил, на която се позовава ищеца и твърди че е довела до незаконосъобразните действия/бездействия на административния орган, е прекратено поради липса на правен интерес за ищеца. Т.е., не се доказва наличието на отменен като незаконосъобразен административен акт, от който да са произлезли претендираните вреди.

Видно от обстоятелствената част на исковата молба, както и от задължителните указания на ВАС, дадени с Определение № 7945/18.07.2023г. по адм.дело № 6166/23г. по описа на ВАС, ищецът навежда твърдения за незаконосъобразни фактически действия и бездействия на органите на СДВР по незаконосъобразно връщане на лекия автомобил на италианските власти и незаконосъобразно предаване на същия на „Галерия 2020“ООД. По отношение на твърдените бездействия/действия, съдът приема следното:

Редът за регистриране на МПС е уреден в ЗДвП-чл.140 и в Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства (Загл. изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2002 г., изм., бр. 67 от 2012 г., бр. 20 от 2018 г.). В съответствие с разпоредбата на чл.143, ал.5 ЗДвП, длъжностите лица при ответника преди да извършат първоначалната регистрация на автомобила в страната са извършили необходимата проверка и след установената разлика в идентификационния номер са отказали регистрацията и са предприели мерки, съобразно сигнала в системата ШИС.

Хипотезата на чл. 84, ал.1 и сл. ЗМВР регламентира правото на полицейските органи да изземват временно вещ, за която има сигнал за издирване в ШИС и/или в информационните фондове на Международната организация на криминалната полиция (И.), като уведомяването на държавата членка, въвела сигнала за издирване в ШИС и/или в И., се извършва от компетентна специализирана структура на МВР. Ако

в срок до 60 дни от държавата членка, въвела сигнала, постъпи искане за връщане, вещта се връща на посоченото в искането лице в 7-дневен срок със заповед на съответния ръководител по ал. 6. Ако в срок до 60 дни от държавата членка, въвела сигнала, не постъпи искане за връщане, вещта се връща на лицето, от което е приета или иззета, в 7-дневен срок със заповед на съответния ръководител по ал. 6. За връщането по ал. 8 и 9 се съставя протокол.

В случая, от приложените доказателства се установява, че след Постановление за отказ от образуване на досъдебно производство на прокурор при СРП (л.12) препис от същото, ведно с преписката са изпратени на началника на 03 РУ СДВР, с указания същия да се произнесе при спазване на разпоредбите на чл. 84, ал.8 от ЗМВР по отношение на приобщените по преписката предмети-лек автомобил марка „М.“, модел „ГЛЦ220 Д 4 М.“ с рама по документи WDC2533051F279647, ключ към него и оригинал на италиански талон за регистрация на автомобил. От приобщената към делото пр.пр. № 38260/21г. е видно, че постановлението е входирано на 09.02.2022г. с вх.№ 227000-17012/22г. От началника на отдел „СИРЕНЕ“-ДМОС МВР е изисквана информация от компетентните органи на Република Италия относно издирвания автомобил марка „М.“, какъв модел е, какъв цвят, година на производство, номер на рама и чия собственост е. Отговор е постъпил с вх.№ В-3622/24.02.2022г., като началникът на 03 РУ СДВР е уведомен, че собственикът на автомобила е заинтересован от връщането на превозното средство, за което е упълномощен К. К., представител на „Пламя“ ЕООД.

С вх. № 227000-3631/23.03.2022г., на основание чл.84, ал.8 от ЗМВР, „Пламя“ ЕООД, чрез представител К., е поискал връщане и предаване на процесното МПС, за което са представени полицейски протокол за кражба-Корпус на карабинерите в [населено място], Пълномощно за оторизиране на „Пламя“ ЕООД за освобождаване и репатриране на задържаното МПС и удостоверение за собственост, всички в необходимия превод и легализация на документите. На 05.04.2022г. лек автомобил марка „М.“ модел „ГЛЦ220 Д 4 матик“ е предаден с протокол за доброволно предаване по чл.84 от ЗМВР.

Предвид изложеното и очертаната по-горе правна рамка, съдът намира, че не е налице твърдяното незаконосъобразно бездействие/действие от страна на органите на СДВР, т.к. фактическото предаване на автомобила е извършено изцяло в съответствие с предвидената в закона процедура и оказване на съдействие на друга държава членка на Европейския съюз за връщане на издирван автомобил.

Следва да се посочи, че вредите, чието обезщетяване се иска в настоящия спор не са пряка и непосредствена последица от твърдяното незаконосъобразно поведение на длъжностните лица на ответника. Пряка и непосредствена е тази вреда, за която неправомерното поведение на административния орган би било необходимо и достатъчно условие за настъпването ѝ. В конкретния случай обаче, това не е така, тъй като пропуснатите ползи и твърдяното намаляване на имуществото с конкретизираните от ищеца суми, е резултат от осъществената в Италия покупко-продажба на автомобила, поради което липсва пряка и непосредствена причинно-следствена връзка между твърдяното незаконосъобразното поведение и претендираните вреди.

Предвид липсата на посочените предпоставки за уважаване на исковете, не следва да се разглежда и наличие на претърпяна вреда, като същите следва да бъдат отхвърлени като неоснователни и недоказани.

С оглед изхода на спора, на основание чл. 10, ал.2, ал.4 ЗОДОВ, на ответника следва да бъде заплатено юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I отделение, 4 състав,

## **Р Е Ш И:**

**ОТХВЪРЛЯ** предявените от „ГАЛЕРИЯ 2020“ ООД,[ЕИК], представлявано от управителя Г. Т., срещу Столична дирекция на вътрешните работи, [населено място]: 1. иск за присъждане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 52 000,00лв. – пропуснати ползи от неполучена сума по договор за покупко-продажба на МПС от 10.08.2021г.; 2. иск за имуществена вреда в размер на 2 000,00лв., представляващи платен адвокатски хонорар по договор за защита и правно съдействие от 19.08.2021г. за процесуално представителство пред държавните органи във връзка с иззетия автомобил; и 3. иск за мораторна лихва в размер на 2 426,66лв., считано от 28.06.2022г. до подаване на исквата молба.

**ОСЪЖДА** „ГАЛЕРИЯ 2020“ ООД,[ЕИК], представлявано от управителя Г. Т., да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, [населено място], [улица], юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 (сто и петдесет) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне.

## **СЪДИЯ:**